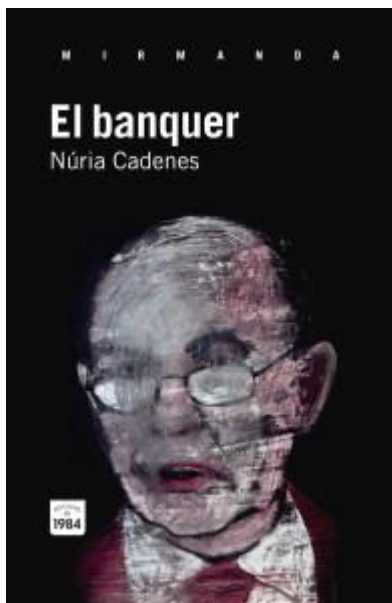

Time Out. Anna Carreras

La periodista i llibretera **Núria Cadenes** (Barcelona, 1970) sorprenia l'any 1990 amb les *Cartes des de la presó*, una autobiografia escrita durant el seu captiveri. Anys després va escriure una crònica al setmanari *El Temps* sobre l'amant valenciana del banquer Joan March. Aquest text és el germen d'*El banquer*, la seva primera novel·la: un retrat literari d'algú com March, home de finances mallorquí, sisena fortuna mundial, contrabandista; un autèntic ciutadà Kane. Som a Sant Antoni, poble imaginari situat en una illa sense nom i a la qual el banquer sotmet sense contemplacions. El retrat s'amplia a una època i a una societat. La delineació va més enllà de la presència pública d'un banquer: Cadenes clava les urpes a les entranyes del personatge i dispara sobre al condició humana a partir del retaule de reaccions de Miquel Lluç. Sòrdit ambiciós, el personatge real és sedassat per una literatura que manifesta un inqüestionable amor a la llengua, com Rodoreda i Sagarra, com Vilallonga i Mesquida. A base de textos-llambregada la novel·la creix, el llenguatge s'afila i la narració es condensa. El llibre és amor a la cultura i perícia alhora de fer parpellejar els personatges. Episodis curts i salts d'accions, i una deliciosa combinació de la ficció i la realitat: els fragments en cursiva són cartes d'amor reals de March, cartes d'amor de la seva dona a l'amant, la sentència de quan va fugir a Gibraltar, els rètols de l'època. La destresa en la destil·lació fa d'*El banquer* un mural de llenços, un conjunt de màximes potents i silencis alarmants. Els personatges callen dins els ulls i les genives.